

[Trøjborg]

de mennesker, der får iværksættedydelse, op-hører med virksomheden, når ydelsen ophører, og at disse 60 pct. ofte står tilbage med en meget stor personlig gæld. Vi har også noteret os, at de sidste 40 pct. af dem, der får iværksætter-ydelse, i stor udstrækning er personer, der i øvrigt ville have startet egen virksomhed.

Jeg vil gerne sige til fru Lone Dybkjær, at fru Lone Dybkjærs tanker om at slippe de ledige løs selvfølgelig er positive, men jeg mener, det måske er for snæver en tankegang, når man taler om at få højtuddannede indplaceret i virksomhederne.

Det, vi har ment med forslaget, er naturligvis at hjælpe virksomhederne til at komme over en række vækstbarrierer, og vi mener, højtuddannede har en mulighed for at gå ind i mindre virksomheder og styrke på det ledelsesmæssige plan, styrke på det udviklingsmæssige plan. Der mener jeg ikke, der er nogen mening i at ansætte ledige i f.eks. 15, 16 eller 17 timer om ugen. Det, der er behov for, er selvfølgelig nogle fuldtidsarbejdende, ud fra den filosofi, at får disse højtuddannede mulighed for at vise, hvad de kan, vil de bide sig fast med næb og kløer, havde jeg nær sagt, og arbejde, så blodet springer af neglene, for at vise, at de er en gevinst for den pågældende virksomhed, og at det arbejde, de udfører for virksomheden, er det, virksomheden har behov for for at kunne udvikle sig ledelsesmæssigt, handelsmæssigt og produktudviklingsmæssigt. Således kan de bide sig fast i virksomhederne, så vi efter en meget kort støtteperiode får at se, at virksomhederne i højere grad beskæftiger personer med en noget længerevarende uddannelse.

Generelt vil jeg sige tak til regeringen for de positive bemærkninger og håbe på, at vi kommer igennem med en politik, der vil vende dansk erhvervspolitik – i alt fald som den er finansieret på Industriministeriets område, hvor det har været en meget markant og stabil politik, der er gået ud på at nedskære bevillingerne, i modsætning til f.eks. det, vi ser på Landbrugsministeriets område, hvor man har haft held til at opretholde ordningerne – således at vi kommer igennem med at få givet små og mellemstore virksomheder, i alt fald i første omgang, en håndsrekning, der fører frem mod bedre udvikling og bedre muligheder for disse virksomheder.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Imod, hvad jeg egentlig havde regnet med, vil jeg alligevel komme med en afsluttende bemærkning, og det er selvfølgelig med henblik på de sidste bemærkninger fra hr. Trøjborg om det, der er blevet et modeord i Socialdemokratiet, nemlig regeringens afviklingspolitik i erhvervspolitikken.

Jeg vil gøre hr. Trøjborg opmærksom på, at han i de artikler, han har skrevet, totalt har overset, at regeringen sidste år afsatte 2 mia. kr. til erhvervsfremme, hvoraf renterne naturligvis skal indregnes. Ligeledes har hr. Trøjborg overset, at han regner fra højeste punkt i 1980'erne og ikke fra gennemsnittet for erhvervspolitikken i 1980'erne.

Hr. Trøjborg har endvidere overset hele den positive pakke, som erhvervsvirksomhederne har modtaget via skattelettelser og lettelse af andre omkostninger på virksomhederne.

Jeg er sikker på, at hvis hr. Trøjborg regner alle disse beløb sammen, vil han finde milliardbeløb til glæde for erhvervslivet, for visse erhvervsvirksomheder har faktisk mere glæde af at undlade at betale penge til staten end af at modtage penge, efter at de har betalt det dobbelte beløb.

Så jeg vil godt i den positive ånd, vi har modtaget dette forslag, opfordre Socialdemokratiet til at gemme denne halvdøde krikke af vejen, som man har prøvet at lancere siden 1989.

Trøjborg (S):

Vi i Socialdemokratiet er meget glade for, at den såkaldte vækstfond nu er begyndt at fungere, og har også noteret os med tilfredshed, at der er mange projekter undervejs. Men vi kan da også notere os, og det kan enhver gøre ved at slå op i finansloven, at hver gang industriministeren foreslår besparelser på sit eget budget, bliver der henvist til, at man har sat denne nye vækstfond i gang. Samlet set er der altså ikke tale om en aktivitetsudvidelse, snarere tværtimod.

Så indledte jeg min første replik med at sige, at jeg synes, det er en fornuftig politik, at de generelle rammebetingelser er til stede for dansk erhvervsliv, men man må også se i øjnene, at det ikke har gjort det alene. Man behøver ikke at have taget nogen doktorgrad for at se, at danske erhvervsvirksomheder har pro-